

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Quàm pia vidua fuerit S. Cunegunda?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

addixit. Itaque tumultu roge, Turonos profecta, ad Basilicam S. Martini, sibi domum elegit, sæpiusq; in templo, quàm in sua domo versata, vsque ad extremum spiritum, Deo deuota, miseris benigna, mortalium immortaliumque oculis pudica, & casta vixit. Cuius laudibus haud absimilis extitit S. Brigida, vidua itidem genere & virtute nobilissima. Hæc, post mortem viri, manus eleemosynis, pedes itineribus, linguam precibus, animam vitamq; totam Deo consecrauit. Iuuit enim stipe pauperes, visitauit Romæ & Hierosolymis loca sacra; ædificauit complura monasteria, multaq; ad Numinis honorem heroica facinora patrauit. Sed maximè admirabilis fuit Constantia Constantini Imperatoris filia; quæ, in summo flore, honore, diuitijs & delicijs, Gallicano coniugi, totius exercitus Ducis, caelesti eloquentia persuasit, vt & fidem Christianam amplecteretur, &, quod in tali rarum est, coleret etiã continentiam, quam ille & illa, per votum Dæo consecrauit. Gallicanus, in matrimonio viduus, è Duce militum, pater pauperum factus, vt eius sanctitati coronis adderetur, sub apostata Iuliano, etiam martyr factus ostendit, matrimonijs etiam summum decus & gloriam à morte posse accedere. Illum enim vxor fide imbuit; fides castitate ornauit; castitas erga inopes liberalem fecit; liberalitas purpura induit; fortitudo deniq; coronaui. De S. Monica D. Augustinus ipse hæc scribit: *Fuerat vnius viri vxor; mutuam vicem parentibus reddiderat; domum suam pie tractauerat; in operibus bonis testimonium habebat; nutrebat filios; toties eos parturiens, quoties abs te deniare cernebat. Postremo nobis, Domine, omnibus, qui ex munere tuo, ante dormitionem eius, in te iam consociati vivebamus, percepta gratia baptismi tui, ita curam impendit, quasi omnes genuisset; ita seruauit, quasi omnibus genita fuisset.*

S. Augustin.
lib. 9. Conf.
cap. 9.

VI

Baron. Anno
1024. 1025. &
1040. ex Ad.

Addam paulò recentiora duo. Primùm, ex Adalberone Traiectensi Episcopo, est de Cunegunda Imperatrice Imperatoris Henrici II. vxore, virgine, quæ, admirandis exemplis, matrimonio virginitatem, virginitati matrimonium coniunxit. Hæc Anno salutis 1024. decedente, & Bambergæ sepulto Henrico Imperatore; etsi omnia oppleri turbis & misceri rumoribus

bus cœpissent, animo constans, & inter turbas nihil turbata, defuncti coniugis animam pijs officijs profecuta, illud vnum omnibus curis laborabat, vt orationis assiduitate, & largitate eleemosynarum demortuum Imperatorem Deo etiam atque etiam commendaret. Annus ierat inter hæc opera. Interea & monasterium illius iussu & sumtu est ab architectis absolutum; in quo, ipso anniuersario die obitus Imperatoris, Ecclesia est solenni ritu dedicata. Aderat ingens multitudo; symphonia insignis, splendido apparatu omnia peragebantur. Sed nihil spectantium animos magis commouit, quàm quòd, post basilicam Deo dedicatam, ipsa quoq; demum Augustissima Imperatrix ad eum se modum dedicarit. Quippe publicè atq; in conspectu omnium, ornamentis Imperatorijs humi depositis, eorum vice, monasticum amplexa est habitum; eiusdem loci monialibus, posthac famulatura, non Imperatura. Quo in seruitio, per quindecim annos, vsque ad obitum, constantissimè perseuerauit. Vitam, vt vixit, ita & finiuit. Cùm enim animam janriam exhalatura, in extremo morbo decumberet, atque augustalia ornamenta ad funeris pompam præparari conspiceret, has priùs voces, quàm animam, effudit. *Amictus iste non est meus: auferre hinc, ornatus hic alienus est: istis terreno sponso, & his caelesti sponso sum copulata. Nuda de utero matris meæ egressa sum, nuda reuertar illuc. His misera carnis vilem materiam inuoluit, & corpus meum, iuxta tumulum fratris mei ac domini Henrici Imperatoris, quem me vocantem video, in proprio locello reponite.* His ad circumstantes dictis, Domino Deo animam suam in manus & commendauit, & tradidit.

Alterum, quod hominum ferè memoria exemplum mundus vidit, est de Philippa Lotharinga, cuius vita tota hunc locum mereretur. Sed quia peculiari libro edita est, aliqua tantùm perstringam. Hæc, Serenissimo Duce marito, per mortem, amisso, ita honores, ornatum pompasque omnes fugit, vt in Principe femina Principem te amisissè putares. Solus in ea Deus, nullus Mundus vivebat; quem quantum ipsa contempnit, tantùm optauit & ipsa contemni. Itaque & in monasterium se abdidit, utq; in infimo se loco poneret, egit iantricem.

alberone
Episcopo VI
Traiectensi.

VII.